

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/182/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213000
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613213000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: COFIDIS, a.s., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 816 337, zastúpeného: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Žabotova 2/B, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporkyni: G. X., nar. X.X.XXXX, bytom U. E. XXX/X, XXX XX F. D., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 880,76 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/259/2013-36 zo dňa 16.01.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/259/2013-36 zo dňa 16.01.2014 potvrdzuje.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol. Súčasne odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na okresnom súde dňa 12.12.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 880,76 Eur, ktorá pozostáva z úveru vo výške 782,38 Eur, úrokov za poskytnutie úveru v sume 90,38 Eur a poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 8,00 Eur a poistenia vo výške 0,00 Eur a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 18.04.2008 navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou zmluvu o revolvingovom úvere č. 70130482, ktorým dňom zmluva nadobudla účinnosť. Návrh zmluvy o úvere a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy obsahovali najmä údaje o výške úverového limitu, úrokovej sadzbe - 2,14 % mesačne, poistnom, hodnotou RPMN 29 %. Odporkyni bol schválený úverový limit 996,00 Eur. Účastníci si v zmluve o úvere a VOP dohodli podmienky splácania úverového limitu, riadnych úrokov: výšku minimálnej mesačnej splátky, dátum splatnosti mesačnej splátky: najneskôr do 15. dňa v mesiaci, sadzbu riadneho úroku vo výške 2,14 % mesačne, výšku poistného za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,65 %. V jej článku 4. bod 1 sa klient zaviazal platiť minimálne splátky úveru riadne a včas. Výška úrokovej sadzby platnej v čase čerpania je 2,14 % mesačne. Odporkyňa súhlasila s pristúpením k poisteniu, nakoľko skutočnosť, že odmieta poistenie, nevyznačila na vyhradenom mieste na zmluve, preto je povinná platiť poistné za poistenie vo výške 0,65 % aktuálneho dlhu voči veriteľovi za každé poistné obdobie. Závazky odporkyne voči navrhovateľovi predstavujú celkovú sumu 880,76 Eur.

Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 18.04.2008 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 70130482, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úverový limit vo výške 30.000,- Sk, t.j. 995,82 Eur. Z výpisu z účtu

odporkyne (zákaznícke číslo 00.354.109.101) mal okresný súd za preukázané, že odporkyňa čerpala dňa 22.04.2008 sumu 995,82 Eur, dňa 24.06.2010 sumu 150,00 Eur, dňa 13.10.2010 sumu 150,00 Eur, dňa 18.12.2008 sumu 296,72 Eur, čo spolu činí sumu 1.592,54 Eur. Zo strany odporkyne došlo podľa výpisu z účtu k úhrade spolu sumy 1.875,24 Eur. Okrem toho odporkyňa na pojednávaní predložila poštovú poukážku, ktorou dňa 15.11.2011 uhradila v prospech navrhovateľa sumu 39,80 Eur na účet v peňažnom ústave s uvedením variabilného symbolu rovnakého ako vo výzve navrhovateľa zo dňa 12.3.2013. Spolu teda odporkyňa zaplatila navrhovateľovi sumu 1.915,04 Eur.

Okresný súd poukázal na ust. § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, § 497 Obchodného zákonníka, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, § 4 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.07.2008 a uviedol, že podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 880,76 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorú uzavreli účastníci dňa 18.04.2008. Uvedená zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvorila odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorá nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou, vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania. Odporkyňa bol poskytnutý revolvingový úver formou čerpania peňažných prostriedkov z úverového rámca vo výške 995,82 Eur. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere musí obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN, ako aj výšku ročnej úrokovej sadzby. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto náležitosti, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Absenciu uvedených náležitostí zákon spája s nemožnosťou veriteľovi priznať uplatnené úroky a poplatky. Podľa navrhovateľa boli tieto náležitosti zmluvy uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa. Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich zmluvný partner spotrebiteľa skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné alebo ktoré môžu uniknúť jeho pozornosti. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu pod sankciou jej neplatnosti. Všeobecné obchodné podmienky veriteľa neboli zo strany odporkyne podpísané, v dôsledku čoho nespĺňajú formálne náležitosti platného právneho úkonu (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V prípade absencie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, výške, termíne a počte splátok, ako aj výške úrokovej sadzby sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vzniká odporkyni povinnosť vrátiť len poskytnutý úver. Odporkyňa čerpala od navrhovateľa sumu 1.592,54 Eur a zaplatila mu spolu 1.915,04 Eur, v dôsledku čoho prvostupňový súd žalobu navrhovateľa ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že

odporkyni, ktorá mala z procesného hľadiska úspech, ich právo na ich náhradu nepriznal, keďže táto si voči navrhovateľovi ich náhradu neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil voči odporkyni náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že zmluva o úvere bola uzavretá v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a tiež ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka, čo vyplýva z VOP navrhovateľa, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. V zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluva o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, čo znamená, že sa vždy spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu subjektov vzťahu. Odvolateľ tiež poukázal na ust. § 2 ods. 2 písm. b), c) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj fakt, že odporkyňa zobrala na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú aj VOP navrhovateľa vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy o úvere a prílohy 1. až 4., potvrdila, že sa s nimi riadne oboznámila a považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Odvolateľ tiež poukázal na to, že všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy vychádzajú z ust. §

261 ods. 3 Obchodného zákonníka a navrhovateľ odporkyňu dostatočne upozornil na nevyhnutnosť preštudovania si nielen zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí. Odporkyňa teda vedela o povinnosti platiť úroky za poskytnutie úveru. Bolo jej povinnosťou oboznámiť sa znením všeobecných obchodných podmienok a v prípade, že by pre ňu podmienky neboli prijateľné, zmluvu by neuzatvorila. V tomto smere poukázal odvolateľ tiež na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka upravujúce inštitút všeobecných obchodných podmienok. Rovnako zotrval na tvrdení, že predmetná zmluva o úvere bola uzavretá medzi účastníkmi v súlade so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy a jeho ust. § 2 ods. 1 písm. c). V dôsledku toho je nárok navrhovateľa v celom rozsahu dôvodný. Aplikácia ustanovenia § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nie je preto v prejednávanej veci dôvodná. V zmluve je totiž upravené, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa článku 5.4. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmysle uvedeného článku VOP ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľa súvisiacich s týmto úverom je sadzba, ktorá sa počíta na základe hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa vzorca uvedeného v Sadzobníku poplatkov veriteľa, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere. Vzorec na výpočet RPMN, štandardná miera RPMN a príklady výpočtu sú zverejnené tiež na internetovej stránke veriteľa www.cofidis.sk <<http://www.cofidis.sk>>. Súčasťou týchto VOP zmluvy o úvere alebo Sadzobníka poplatkov, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere, sú tiež informácie o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, poplatkov uplatňovaných veriteľom v súvislosti s úverom a o postupe a spôsobe zániku a ukončenia zmluvy o úvere. Navrhovateľom predložená zmluva o revolvingovom úvere spĺňa všetky náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy. Okrem iného navrhovateľ uvádza výšku príklad nákladov a splátok úveru aj v prílohe č. 4, s tým, že dlh je možné splatiť aj vo vyššej splátke bez osobitného poplatku a tiež s výšku minimálnych splátok. V predmetnej zmluve o úvere sú uvedené aj všetky náležitosti v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. pre prípad, ak nie je možné určiť RPMN. Výklad ust. § 4 ods. 2 a 3 č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy daný okresným súdom je príliš formalistický, čím navrhovateľovi odoprel právo na zaplatenie poskytnutého úveru spolu s úrokom a poplatkami spojenými s jeho poskytnutím.

Odvolateľ tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je v rozpore s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odporkyňa zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia od § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktorému predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p., konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvoria základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihladením na uvedenú právnu úpravu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie

napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v časti, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietnutý.

Odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Nepochybne zmluva medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou, na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že v zmysle bodu 1. 3. 1. Všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že ju uzatvárajú podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a Obchodného zákonníka. Je nesporné, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (viď výpis z Obchodného registra na spoločnosť navrhovateľa a vymedzený predmet činnosti) a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka). Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Výhodiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle.

Odporkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť tieto zmluvné podmienky predmetnej formulárovej zmluvy ovplyvniť. Keďže Všeobecné obchodné podmienky neboli zo strany odporkyne podpísané, nespĺňajú formálne náležitosti platného právneho úkonu (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Právna úprava kladie veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný aj pri dojednaní vedľajších zmluvných dojednaní, akými sú aj jeho nároky uplatnené v návrhu na začatie konania. Odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom konštatuje, že všeobecné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby do ich neprehľadnej, zložitej formulovanej a malými písmenkami písanej formy skryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa uniknú, ak tak urobí, spreneverí sa princípu dôvery a takémuto správaniu nemožno priznať súdnu ochranu. Rozhodne nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že pokiaľ odporkyňa podpísala zmluvu, s jej obsahom súhlasila, vrátane obsahu všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sú jej súčasťou a ktoré sú písané výrazne drobným písmom. Je pochopiteľné, že pri uzatváraní zmluvy odporkyňa nemala šancu oboznámiť sa s celým obsahom takto vyhotovených všeobecných zmluvných podmienok. Dodávateľ je povinný pristupovať k tvorbe Všeobecných zmluvných podmienok v súlade s ustanoveniami spotrebiteľského práva a nie ich obchádzať cez rôzne dojednania. Takýmto obchádzaním dochádza k popretiu zmyslu a účelu noriem spotrebiteľského práva. Práve o takúto situáciu sa jedná i v súdnej veci. Je preto nutné jednoznačne súhlasiť so záverom okresného súdu, a aplikáciou ustanovenia § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na prejednávaný prípad.

Okresný súd preto postupoval v súdnej veci správne, keď považoval úver poskytnutý navrhovateľom odporkyni za bezúročný a bez poplatkov. V prejednávanej veci nie je možné prihliadať na ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, nakoľko tieto sa na základe slobodne prejavenej vôle účastníkov nestali súčasťou ich zmluvného vzťahu. Nadväzne je plne dôvodný záver súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu, ktorý zohľadnil reálne čerpanie úveru a následné splátky realizované odporkyňou.

Neopodstatneným odvolacím dôvodom navrhovateľa je i jeho tvrdenie o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu v SR predmetné základné právo neznamena právo účastníka na úspech v konkrétnom súdnom konaní, resp. povinnosť súdu akceptovať a vyhovieť všetkým návrhom účastníka. Inými slovami, nie je porušením práva na súdnu a inú právnu

ochranu v zmysle čl. 46 a nasl. Ústavy SR to, ak súd v konkrétnom konaní nevyhoví návrhu účastníka, či už procesnému, alebo vo veci samej.

Okresný súd vecne správne rozhodol aj o náhrade trov prvostupňového konania, (ktorý výrok nebol výslovne napadnutý odvolaním) zohľadniac zásadu úspechu odporkyne v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.), ako aj fakt, že táto účastníčka nevzniesla proti navrhovateľovi procesný návrh na uplatnenie trov konania v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporkyňu trovy, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporkyňa náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p) a z obsahu spisu jej vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol. Súčasne odporkyňu náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na okresnom súde dňa 12.12.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 880,76 Eur, ktorá pozostáva z úveru vo výške 782,38 Eur, úrokov za poskytnutie úveru v sume 90,38 Eur a poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 8,00 Eur a poistenia vo výške 0,00 Eur a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 18.04.2008 navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou zmluvu o revolvingovom úvere č. 70130482, ktorým dňom zmluva nadobudla účinnosť. Návrh zmluvy o úvere a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy obsahovali najmä údaje o výške úverového limitu, úrokovej sadzbe - 2,14 % mesačne, poistnom, hodnotou RPMN 29 %. Odporkyňu bol schválený úverový limit 996,00 Eur. Účastníci si v zmluve o úvere a VOP dohodli podmienky splácania úverového limitu, riadnych úrokov: výšku minimálnej mesačnej splátky, dátum splatnosti mesačnej splátky: najneskôr do 15. dňa v mesiaci, sadzbu riadneho úroku vo výške 2,14 % mesačne, výšku poistného za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,65 %. V jej článku 4. bod 1 sa klient zaviazal platiť minimálne splátky úveru riadne a včas. Výška úrokovej sadzby platnej v čase čerpania je 2,14 % mesačne. Odporkyňa súhlasila s prístupom k poisteniu, nakoľko skutočnosť, že odmieta poistenie, nevyznačila na vyhradenom mieste na zmluve, preto je povinná platiť poistné za poistenie vo výške 0,65 % aktuálneho dlhu voči veriteľovi za každé poistné obdobie. Závazky odporkyne voči navrhovateľovi predstavujú celkovú sumu 880,76 Eur.

Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 18.04.2008 uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 70130482, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňu úverový limit vo výške 30.000,- Sk, t.j. 995,82 Eur. Z výpisu z účtu odporkyne (zákaznícke číslo 00.354.109.101) mal okresný súd za preukázané, že odporkyňa čerpala dňa 22.04.2008 sumu 995,82 Eur, dňa 24.06.2010 sumu 150,00 Eur, dňa 13.10.2010 sumu 150,00 Eur, dňa 18.12.2008 sumu 296,72 Eur, čo spolu činí sumu 1.592,54 Eur. Zo strany odporkyne došlo podľa výpisu z účtu k úhrade spolu sumy 1.875,24 Eur. Okrem toho odporkyňa na pojednávaní predložila poštovú poukážku, ktorou dňa 15.11.2011 uhradila v prospech navrhovateľa sumu 39,80 Eur na účet v peňažnom ústave s uvedením variabilného symbolu rovnakého ako vo výzve navrhovateľa zo dňa 12.3.2013. Spolu teda odporkyňa zaplatila navrhovateľovi sumu 1.915,04 Eur.

Okresný súd poukázal na ust. § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, § 497 Obchodného zákonníka, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, § 4 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.07.2008 a uviedol, že podanou

žalobou sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 880,76 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorú uzavreli účastníci dňa 18.04.2008. Uvedená zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvorila odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorá nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou, vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania. Odporkyni bol poskytnutý revolvingový úver formou čerpania peňažných prostriedkov z úverového rámca vo výške 995,82 Eur. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere musí obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN, ako aj výšku ročnej úrokovej sadzby. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto náležitosti, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Absenciu uvedených náležitostí zákon spája s nemožnosťou veriteľovi priznať uplatnené úroky a poplatky. Podľa navrhovateľa boli tieto náležitosti zmluvy uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa. Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického alebo vysvetľujúceho charakteru, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich zmluvný partner spotrebiteľa skryl dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné alebo ktoré môžu uniknúť jeho pozornosti. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu pod sankciou jej neplatnosti. Všeobecné obchodné podmienky veriteľa neboli zo strany odporkyne podpísané, v dôsledku čoho nespĺňajú formálne náležitosti platného právneho úkonu (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V prípade absencie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, výške, termíne a počte splátok, ako aj výške úrokovej sadzby sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vzniká odporkyni povinnosť vrátiť len poskytnutý úver. Odporkyňa čerpala od navrhovateľa sumu 1.592,54 Eur a zaplatila mu spolu 1.915,04 Eur, v dôsledku čoho prvostupňový súd žalobu navrhovateľa ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že

odporkyni, ktorá mala z procesného hľadiska úspech, ich právo na ich náhradu nepriznal, keďže táto si voči navrhovateľovi ich náhradu neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil voči odporkyni náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že zmluva o úvere bola uzavretá v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a tiež ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka, čo vyplýva z VOP navrhovateľa, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. V zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluva o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, čo znamená, že sa vždy spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu subjektov vzťahu. Odvolateľ tiež poukázal na ust. § 2 ods. 2 písm. b), c) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj fakt, že odporkyňa zobrala na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú aj VOP navrhovateľa vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy o úvere a prílohy 1. až 4., potvrdila, že sa s nimi riadne oboznámila a považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Odvolateľ tiež poukázal na to, že všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy vychádzajú z ust. § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka a navrhovateľ odporkyňu dostatočne upozornil na nevyhnutnosť preštudovania si nielen zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí. Odporkyňa teda vedela o povinnosti platiť úroky za poskytnutie úveru. Bolo jej povinnosťou oboznámiť sa znením všeobecných obchodných podmienok a v prípade, že by pre ňu podmienky neboli prijateľné, zmluvu by neuzatvorila. V tomto smere poukázal odvolateľ tiež na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka upravujúce inštitút všeobecných obchodných podmienok. Rovnako zotrval na tvrdení, že predmetná zmluva o úvere bola uzavretá medzi účastníkmi v súlade so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy a jeho ust. § 2 ods. 1 písm. c). V dôsledku toho je nárok navrhovateľa v celom rozsahu dôvodný. Aplikácia ustanovenia § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nie je preto v prejednávanej veci dôvodná. V zmluve je totiž upravené, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa článku 5.4. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmysle uvedeného

článku VOP ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľa súvisiacich s týmto úverom je sadzba, ktorá sa počíta na základe hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa vzorca uvedeného v Sadzobníku poplatkov veriteľa, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere. Vzorec na výpočet RPMN, štandardná miera RPMN a príklady výpočtu sú zverejnené tiež na internetovej stránke veriteľa www.cofidis.sk <<http://www.cofidis.sk>>. Súčasťou týchto VOP zmluvy o úvere alebo Sadzobníka poplatkov, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere, sú tiež informácie o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, poplatkov uplatňovaných veriteľom v súvislosti s úverom a o postupe a spôsobe zániku a ukončenia zmluvy o úvere. Navrhovateľom predložená zmluva o revolvingovom úvere spĺňa všetky náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy. Okrem iného navrhovateľ uvádza výšku príklad nákladov a splátok úveru aj v prílohe č. 4, s tým, že dlh je možné splátiť aj vo vyššej splátke bez osobitného poplatku a tiež s výšku minimálnych splátok. V predmetnej zmluve o úvere sú uvedené aj všetky náležitosti v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. pre prípad, ak nie je možné určiť RPMN. Výklad ust. § 4 ods. 2 a 3 č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy daný okresným súdom je príliš formalistický, čím navrhovateľovi odoprel právo na zaplatenie poskytnutého úveru spolu s úrokom a poplatkami spojenými s jeho poskytnutím.

Odvolateľ tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je v rozpore s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odporkyňa zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia od § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktorému predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p., konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvoria základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihladením na uvedenú právnu úpravu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v časti, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietnutý.

Odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Nepochybne zmluva medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou, na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že v zmysle bodu 1. 3. 1. Všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že ju uzatvárajú podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a Obchodného zákonníka. Je nesporné, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (viď výpis z Obchodného registra na spoločnosť navrhovateľa a vymedzený predmet činnosti) a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho

zákonníka). Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle.

Odporkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť tieto zmluvné podmienky predmetnej formulárovej zmluvy ovplyvniť. Keďže Všeobecné obchodné podmienky neboli zo strany odporkyne podpísané, nespĺňajú formálne náležitosti platného právneho úkonu (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Právna úprava kladie veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný aj pri dojednaní vedľajších zmluvných dojednaní, akými sú aj jeho nároky uplatnené v návrhu na začatie konania. Odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom konštatuje, že všeobecné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby do ich neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenkami písanej formy skryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa uniknú, ak tak urobí, spreneverí sa princípu dôvery a takémuto správaniu nemožno priznať súdnu ochranu. Rozhodne nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že pokiaľ odporkyňa podpísala zmluvu, s jej obsahom súhlasila, vrátane obsahu všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sú jej súčasťou a ktoré sú písané výrazne drobným písmom. Je pochopiteľné, že pri uzatváraní zmluvy odporkyňa nemala šancu oboznámiť sa s celým obsahom takto vyhotovených všeobecných zmluvných podmienok. Dodávateľ je povinný pristupovať k tvorbe Všeobecných zmluvných podmienok v súlade s ustanoveniami spotrebiteľského práva a nie ich obchádzať cez rôzne dojednania. Takýmto obchádzaním dochádza k popretiu zmyslu a účelu noriem spotrebiteľského práva. Práve o takúto situáciu sa jedná i v súdnej veci. Je preto nutné jednoznačne súhlasiť so záverom okresného súdu, a aplikáciou ustanovenia § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na prejednávaný prípad.

Okresný súd preto postupoval v súdnej veci správne, keď považoval úver poskytnutý navrhovateľom odporkyni za bezúročný a bez poplatkov. V prejednávanej veci nie je možné prihliadať na ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, nakoľko tieto sa na základe slobodne prejavenej vôle účastníkov nestali súčasťou ich zmluvného vzťahu. Nadväzne je plne dôvodný záver súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu, ktorý zohľadnil reálne čerpanie úveru a následné splátky realizované odporkyňou.

Neopodstatneným odvolacím dôvodom navrhovateľa je i jeho tvrdenie o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu v SR predmetné základné právo neznamena právo účastníka na úspech v konkrétnom súdnom konaní, resp. povinnosť súdu akceptovať a vyhovieť všetkým návrhom účastníka. Inými slovami, nie je porušením práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 a nasl. Ústavy SR to, ak súd v konkrétnom konaní nevyhovie návrhu účastníka, či už procesnému, alebo vo veci samej.

Okresný súd vecne správne rozhodol aj o náhrade trov prvostupňového konania, (ktorý výrok nebol výslovne napadnutý odvolaním) zohľadniac zásadu úspechu odporkyne v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.), ako aj fakt, že táto účastníčka nevzniesla proti navrhovateľovi procesný návrh na uplatnenie trov konania v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporkyni trovy,

ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporkyňa náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p) a z obsahu spisu jej vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom   hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.